അഭിവന്ദ്യ സിൽവിസ്റ്റർ പൊന്നുമുത്തൻ പിതാവിന് സ്വീകരണം
നെയ്യാറ്റിൻകര
04.07.2009

മെത്രാന്റെ മോതിരവും കുരിശും

മെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങൾ വിരലിൽ ഒരു മോതിരവും കഴുത്തിൽ ഒരു കുരിശു മാലയും ധരിക്കാറുണ്ട്. മെത്രാന്മാരെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള അടയാളങ്ങളാണിവ. മെത്രാഭിഷേകത്തിനുശേഷം ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി ഒരു മോതിരം വിരലിലണിയാൻ സാധിച്ചപ്പോൾ എനിക്ക് എന്തോ ഒരു പ്രത്യേകത തോന്നി. റോമിൽവച്ചു നടന്ന ഒരു സിനഡിന്റെ അവസരത്തിൽ പരിശുദ്ധപിതാവ് ബനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ തന്ന സാമാന്യം വിലയുള്ള ഒരു സ്വർണ്ണ മോതിരം കൈയിലണിഞ്ഞപ്പോൾ വളരെയേറെ സന്തോഷവും അഭിമാനവും തോന്നി. എന്നാൽ ഞങ്ങളൊക്കെ ധരിക്കുന്ന മോതിരവും കുരിശും വറും അലങ്കാര വസ്തുക്കളല്ല, പിന്നെയോ ഞങ്ങളേറ്റെടുത്ത ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ സദാ ഞങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അടയാളങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ട് മെത്രാന്മാരുടെ മോതിരത്തെയും കുരിശിനെയും കുറിച്ചുള്ള ചില ചിന്തകൾ നിങ്ങളുമായി ഞാൻ അല്പനേരം പങ്കുവയ്ക്കാം. ഒരു പക്ഷേ ഞങ്ങളേറ്റെടുക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാനും ഞങ്ങളോടൊക്കെ കൂടുതൽ ദയയും കരുണയും കാണിക്കാനും ഈ ചിന്തകൾ നിങ്ങളെ സഹായിച്ചേക്കും.

1. മോതിരം തേജസ്സും മഹത്വവുമണിഞ്ഞ മണവാട്ടിയായ സഭയുടെ അടയാളം.

വിവാഹാവസരത്തിൽ ദമ്പതികൾ മോതിരങ്ങൾ പരസ്പരം കൈമാറുന്നത് നാം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മണവാളൻ ധരിക്കുന്ന മോതിരം എപ്പോഴും മണവാട്ടിയെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതാണ്. പലരുടെയും മോതിരങ്ങളിൽ ജീവിത പങ്കാളിയുടെ പേര് കൊത്തിയിട്ടുണ്ടാവും. ഇതുപോലെ ഓരോ മെത്രാനും അദ്ദേഹം നേതൃത്വം നല്കുന്ന രൂപതയെ മണവാട്ടിയായിവരിക്കുന്നുവെന്നതിന്റെ അടയാളമാണ് അദ്ദേഹം ധരിക്കുന്ന മോതിരം.

പഴയ നിയമത്തിൽ ദൈവവും ഇസ്രായേലും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയും പുതിയ നിയമത്തിൽ യേശുവും തിരുസഭയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയും മണവാളനും മണവാട്ടിയും തമ്മിലുള്ള തീവ്രമായ സ്നേഹബന്ധത്തോടാണ് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥ മണവാളനും നിത്യപുരോഹിതനുമായ യേശുവിന്റെ സ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്ന മെത്രാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പൗരോഹിത്യത്തിൽ പങ്കുചേരുന്ന വൈദികരും ഒരുമിച്ച് മണവാട്ടിയായ സഭയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം മുഴുവനും ഏറ്റെടുക്കുന്നുവെന്നതിന്റെ അടയാളമാണ് ഓരോ മെത്രാനും ധരിക്കുന്ന മോതിരം. യേശുവിനെ അനുകരിച്ച് ഓരോമെത്രാനും സഹവൈദീകരോടൊപ്പം ഒരു മണവാളനടുത്ത നിറഞ്ഞ സ്നേഹത്തോടെ പ്രാദേശിക സഭയെ സംരക്ഷിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യണം. മണവാളന് മണവാട്ടിയെക്കുറിച്ചും മണവാട്ടിക്ക് മണവാളനെക്കുറിച്ചും ഉന്നതമായ സങ്കല്പങ്ങളും വലിയ വലിയ പ്രതീക്ഷകളുമാണുള്ളത്. മണവാട്ടിയായ സഭയെക്കുറിച്ച് മണവാളനായ യേശുവിനുള്ള സങ്കല്പങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെന്നും എപ്രകാരമാണ് യേശു സഭയെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്തത് എന്നതിനെക്കുറിച്ചും എഫേസോസുകാർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: ‘‘ക്രിസ്തു സഭയെ സ്നേഹിക്കുകയും അവളെ വിശുദ്ധീകരിക്കാൻ തന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.......... അവൻ സഭയെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് ജലംകൊണ്ട് കഴുകി വചനത്താൽ വെണ്മയുള്ളതാക്കി. ഇത് അവളെ കറയോ, ചുളിവോ മറ്റു കുറ്റങ്ങളോ ഇല്ലാതെ മഹത്വപൂർണ്ണയായി തനിക്കുതന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിനും അവൾ കളങ്കരഹിതയും പരിശുദ്ധയുമായിരിക്കുന്നതിനും

വേ ‑ lയാണ്'' (എഫേ. 5, 26-27). ഇങ്ങനെ മണവാട്ടിയായ സഭയുടെ സൗന്ദര്യവും തേജസ്സും മഹത്വവും നൈർമ്മല്യവും ഒന്നിനൊന്ന് വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനായി മണവാളനായ യേശു തനിക്കുള്ളവയെയും തന്നെത്തന്നെയും മുഴുവനായും സമർപ്പിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും മുമ്പിൽ സമുന്നതമായ ഒരുസ്ഥാനമാണ് മണവാട്ടിയായ സഭയ്ക്കുള്ളത്. പത്രോസ് അപ്പോസ്തലൻ തന്റെ ഒന്നാമത്തെ ലേഖനത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വംശമായും രാജകീയ പുരോഹിതഗണമായും വിശുദ്ധരുടെ കൂട്ടായ്മയായും ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം ജനതയുമായിട്ടാണ് സഭയെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് (പത്രോ. 2, 9). വെളിപാടിന്റെ പുസ്തകത്തിലാകട്ടെ, സൂര്യകാന്തം, ഇന്ദ്രനീലം, വൈഢൂര്യം, മരതകം, ഗോമേതകം, മാണിക്യം, ചന്ദ്രകാന്തം, പത്മരാഗം, പുഷ്യരാഗം, പവിഴം, വജ്രം, സൗഗന്ധികം തുടങ്ങിയ രത്നങ്ങളാൽ വിഭൂഷ്തയായി ദൈവസന്നിധിയിൽ നിന്നിറങ്ങി വരുന്ന കുഞ്ഞാടിന്റെ മണവാട്ടിയായിട്ടാണ് തിരുസ്സഭയെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. സഭയുടെ ഈ സൗന്ദര്യത്തിനും തേജസ്സിനും പരിശുദ്ധിക്കും മഹത്വത്തിനും ഒരു കോട്ടവും വരുത്താതെ മണവാളനായ യേശുവിന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്നുകൊ ‑ l സഭയെ സംരക്ഷിക്കുവാനും പരിപാലിക്കുവാനുമുള്ള ഉത്തരവാദിത്വമാണ് മെത്രാന്മാരെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ഉത്തരവാദിത്വത്തെ സദാ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന അടയാളമായിട്ടാണ് അവർ മോതിരം ധരിക്കുന്നത്.

2. <u>ഇന്നത്തെ സഭയുടെ വികലവും വിചിത്രവുമായ ചരിത്രം</u>

വേദപുസ്തകത്തിൽ വരച്ചു വച്ചിരിക്കുന്ന സഭയുടെ സമുന്നതവും തിളക്കമുള്ളതും മഹത്വപൂർണ്ണവുമായ ചിത്രത്തോട് പൊരുത്തപ്പെട്ടുപോകുന്നതാണോ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇന്നു നാമൊക്കെ ജീവിക്കുന്ന സഭയുടെ സ്ഥിതി? ഞങ്ങളൊക്കെ നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്ന സഭാസമൂഹങ്ങളെ ഇന്നത്തെ സമൂഹം എപ്രകാരമാണ് നോക്കികാണുകയും വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത്? പത്രങ്ങളിലൂടെയും വാരികകളിലൂടെയും ദൃശ്യമാദ്ധ്യമങ്ങളിലൂടെയും തുടരെത്തുടരെ വന്നുകൊ ‑ lരിക്കുന്ന സഭയുടെ കറകളെയും ചുളിവുകളെയും പാളിച്ചകളെയും അപാകതകളെയുംകുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ലജ്ജാഭാരംകൊ ‑ l തല കുനിഞ്ഞുപോകുന്നു. യേശുവിനെപ്പോലെ സഭയെ പരിശുദ്ധയും മഹത്വപൂർണ്ണയുമായി കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഇടയന്മാരായ ഞങ്ങളൊക്കെ പരാജയപ്പെടുന്നുവെന്നാണ് എല്ലാവരും പറയുന്നത്. സഭയുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ അഴിമതികൾ, സ്വാശ്രയ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ ക്രമക്കേടുകൾ, അദ്ധ്യാപക നിയമങ്ങളിലെ അപാകതകൾ, സ്ഥാപനങ്ങൾ നടത്തുന്നവരുടെ നീതിയില്ലായ്മ, അധികാരികളുടെ അഹന്ത, മെത്രാന്മാരുടെയും, വൈദീകരുടെയും, സന്യസ്തരുടെയും ജീവിതത്തിലെ പുഴുക്കുത്തുകൾ, അവർ നല്കുന്ന ഉതപ്പുകൾ, ക്രൈസ്തവരുടെ ഇടയിലെ വിഭാഗീയത, സഭയ്ക്കുള്ളിലെ അധികാര വടംവലികളും ചേരിപ്പോരുകളും- ഇവയൊക്കെ എടുത്തു കാണിച്ചുകൊ ‑ l സഭയുടെ വികൃതവും വിചിത്രവുമായ ഒരു ചിത്രം വരച്ചുവയ്ക്കാനാണ് ഇന്നത്തെ സമൂഹം പരിശ്രമിക്കുന്നത്. പ്രാദേശിക സഭകൾ ഇപ്രകാരം അധഃപതിച്ചുപോകുന്നതിനു പ്രധാനകാരണം അവയെ നയിക്കുന്ന മെത്രാന്മാരുടെ പിടിപ്പുകേടെന്ന നിഗമനത്തിലാണ് അവസാനം മിക്കവാറും എല്ലാവരും എത്തിച്ചേരുന്നത്.

സഭയ്ക്ക് കറയോ ചുളിവോ ഇല്ലെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ അതേസമയം തന്നെ സഭയെക്കുറിച്ചുള്ള സമൂഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകളും വിലയിരുത്തലുകളും നിഗമനങ്ങളും അപ്പടി ശരിയാണെന്നും പറയാനാവില്ല. കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും സഭയിൽ ധാരാളമു ‑ ¶ വസ്തുത എളിമയോടുകൂടി നാം അംഗീകരിക്കേ ‑ lയിരിക്കുന്നു. ബലഹീനരായ ഞാനും നിങ്ങളുമൊക്കെത്തന്നെയാണ് സഭയിലെ കുറ്റം കുറവുകൾക്ക് ഏറ്റവും വലിയ ഉദാഹരണങ്ങൾ.

സഭയ്ക്കുള്ളിൽത്തന്നെ ഉപ്പിന് ഉറകെട്ടുപോയ സാഹചര്യങ്ങളു - ¶ വസ്തുത നമുക്ക് നിഷേധിക്കാനാവില്ല.

3. അപൂർണ്ണതയെ അതിജീവിക്കുന്ന പ്രക്രിയയാണ് വളർച്ച

ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും സഭയുടെ നിലനില്പിനെ സംബന്ധിച്ചും ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയെ സംബന്ധിച്ചും ആർക്കും ഒരു സംശയവും വേ - , യേശു സ്ഥാപിച്ച സഭ ഇനിയും അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിലെത്തിയിട്ടില്ല. അത് അനുനിമിഷം ക്രിസ്തുവിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയിലേക്ക് വളർന്നുകൊ - lരിക്കുകയാണ്. വളർച്ചയുടെ പ്രക്രിയയിൽ അപൂർണ്ണതകൾ ധാരാളമു - llവുക സ്വാഭാവികമാണ്. ലോകാവസാനത്തിൽ സഭ ദൈവരാജ്യമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നതുവരെ പീഢനങ്ങളും മുറിവുകളും പാപങ്ങളും സഭയെ അപൂർണ്ണമാക്കിക്കൊ - lരിക്കും. അപൂർണ്ണതകളെയെല്ലാം അതിജീവിച്ചുകൊ - l പൂർണ്ണതയിലേക്കുള്ള ഒരു കുതിപ്പാണല്ലോ വളർച്ച. അതുകൊ - l വളർച്ചയുടെ ഈ പ്രക്രിയയിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന അപൂർണ്ണതകൾ കാരണം വേദന തോന്നുമെങ്കിലും നാം ഒരിക്കലും നിരാശപ്പെടരുത്. എത്ര വലിയ പ്രതിസന്ധികളുടെ നടുവിലും നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടുകൂടി സഭയെ മുന്നോട്ടു നയിക്കാൻ മെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളോടൊപ്പം ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കും കഴിയണം. അപൂർണ്ണതകളെയെല്ലാം അതിജീവിച്ച് തേജസ്സുള്ള സമൂഹമായി രൂപാന്തരപ്പെടുവാൻ സഭയ്ക്കു സാധിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

4. സഭയ്ക്കെതിരായ ആരോപണങ്ങളിലെ അപാകതകൾ

ഇന്ന് പലരും സഭയ്ക്കെതിരായി നിരത്തി വയ്ക്കുന്ന ആരോപണങ്ങളെല്ലാം അപ്പടി ശരിയാണോ? അതിലൊക്കെ ഒരു കഴമ്പുമില്ലെന്ന് പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ വസ്തുതകളൊക്കെ പർവ്വതീകരിച്ച് സഭാസമൂഹത്തിന്റെമേൽ ആരോപിക്കുന്ന ഒരു സമീപനമാണ് വിമർശകരൊക്കെ സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നത്. ഉദാഹരണമായി ഇന്ന് വിമർശകരുടെ ഇരയായി തീർന്നുകൊ - lരിക്കുന്ന ഒരു സഭാവിഭാഗം സന്യസ്തരാണല്ലോ. സന്യാസ ജീവിതത്തിലെ അപാകതകളും പാളിച്ചകളും പെരുപ്പിച്ചുകാണിച്ചുകൊ - l സന്യസ്തരെല്ലാം കപട ഭക്തരാണെന്നും ബ്രഹ്മചര്യം ദാരിദ്ര്യം, അനുസരണം എന്നീ മൂന്നു വ്രതങ്ങളുമനുസരിച്ചുള്ള സന്യാസ ജീവിതം അസാദ്ധ്യമാണെന്നും വിമർശകരൊക്കെ വിധിയെഴുതുന്നു. എന്നാൽ ഈ അടുത്ത കാലത്തുനടത്തിയ സന്യസ്തരെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പഠനം പുറത്തുകൊ - þവന്ന ചില വസ്തുതകളിവയാണ്. 75 ശതമാനം സന്യസ്തരും സന്യാസജീവിതം തിരഞ്ഞെടുത്തതിൽ സംതൃപ്തരാണ്. സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനുംവേ - l നിസ്വാർത്ഥവും നിസ്തുലവുമായ സേവനങ്ങളാണ് അവർ ചെയ്തുകൊ - lരിക്കുന്നത്. 20 ശതമാനം പേർ ഭാഗീകമായി സംതൃപ്തരാണ്. വെറും അഞ്ചു ശതമാനം സന്യസ്തർ മാത്രമാണ് തികഞ്ഞ അസംതൃപ്തിയോടുകൂടി ഒരു വെട്ടിലകപ്പെട്ടാലെന്നതുപോലെ സന്യസ്ത ജീവിതം തള്ളി നീക്കുന്നത്. ഈ അഞ്ചു ശതമാനം പേരാണ് ഉറകെട്ടുപോയ ഉപ്പിനെപ്പോലെ പലപ്പോഴും വലിയ ദുർമാതൃകകൾ നല്കിക്കൊ - l സഭയ്ക്ക് അപമാനം വരുത്തി വയ്ക്കുന്നത്. ഈ അഞ്ചു ശതമാനം പേരുടെയും അപാകതകൾ പെരുപ്പിച്ചുകാണിച്ചുകൊ - llന് സന്യസ്തരെല്ലാം കപട ഭക്തരാണെന്നും സന്യാസജീവിതം തന്നെ അസാദ്ധ്യമാണെന്നും തല്പരകക്ഷികൾ പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. സന്യസ്തരെ താറടിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ 95 ശതമാനത്തോളം സന്യസ്തർ ചെയ്യുന്ന നിസ്തുലവും നിസ്വാർത്ഥവുമായ സേവനങ്ങളെ എല്ലാവരും സൗകര്യപൂർവ്വം മറന്നു കളയുന്നു. ''പ്രത്യാശയിൽ രക്ഷ'' എന്ന തന്റെ ചാക്രിക ലേഖനത്തിൽ പരിശുദ്ധ പിതാവ് ബനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ ചൂ - lക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ സന്യസ്തരുടെ പ്രാർത്ഥനയും പരിത്യാഗവും

പരിശുദ്ധിയും സേവനങ്ങളുമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ലോകത്തിന്റെ നിലനില്പ്പു തന്നെ അപകടത്തിലാകുമായിരുന്നു. ഇതുതന്നെ സഭയെക്കുറിച്ച് പൊതുവായും പറയാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് സഭയിൽ അങ്ങിങ്ങായി കാണുന്ന പാളിച്ചകൾ നമ്മെ വേദനിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും സഭയുടെ സംഭാവനകളെ ശരിക്കും വിലയിരുത്തുകയാണെങ്കിൽ അഭിമാനിക്കാനും സന്തോഷിക്കാനും ധാരാളം വകയുണ്ട് എന്ന വസ്തുതയും നാം വിസ്മരിക്കരുത്.

5. ആരൊക്കെയാണ് സഭയുടെ വിമർശകർ

ഒരുവശത്ത് സഭാസമൂഹം; മറുവശത്ത് സഭയുടെ വിമർശകർ. ആരൊക്കെയാണ് സഭയുടെ വിമർശകരെന്ന് ചോദിച്ചാൽ സഭയുടെ ശുശ്രൂഷകളുടെയും, തത്വചിന്തകരുടെയും സാംസ്ക്കാരിക നായകന്മാരുടെയും, കലാകാരന്മാരുടെയും മാധ്യമപ്രവർത്തകരുടെയുമൊക്കെ ഒരു നീണ്ട പട്ടിക തന്നെ നിരത്തിവയ്ക്കാനാവും. എന്നാൽ സഭയെ വിമർശിക്കുമ്പോൾ ഇവരെല്ലാം അവരുടെയൊക്കെ മുന്നിൽ നിറുത്തുന്നത് യേശുവിനെയാണ്. യേശുവിനെ കൂട്ടുപിടിക്കുന്ന ഇവർ, യേശുവിന്റെ പ്രബോധനങ്ങൾ സഭ അവഗണിക്കുന്നുവെന്നും, യേശുവിന്റെ ആദർശങ്ങൾ സഭ മുറുകെപിടിക്കുന്നില്ലെന്നും, യേശുവിന്റെ മൂല്യങ്ങളിൽ സഭ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നില്ലന്നും പറഞ്ഞാണ് സഭയെ വിമർശിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ യേശുവിനെ ഇവർ സഭയിൽ നിന്നും വേർതിരിച്ച് തങ്ങളോടൊപ്പം നിറുത്തിക്കൊണ്ടാണ് ഇവരൊക്കെ സഭയെ ആക്രമിക്കുവാനും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാനും ശ്രമിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു വിരോധാഭാസം, സഭയെ എതിർക്കുവാനായി ഈ വിമർശകരൊക്കെ ഉപയോഗിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ പ്രബോധനങ്ങളും ആദർശങ്ങളും മൂല്യങ്ങളും അവർ മനസ്സിലാക്കിയത് സഭയുടെ തന്നെ പ്രഘോഷണങ്ങളിൽ നിന്നും സഭയുമായുള്ള സമ്പർക്കത്തിൽ നിന്നുമാണ്. സഭാസ്ഥാപനങ്ങളിൽ പഠിച്ചുവളർന്നവർ തന്നെയാണ് മറ്റാരെക്കാളും കൂടുതലായി സഭയെ എതിർക്കുവാനായി മുന്നോട്ടു വരുന്നതും. സഭയുടെ വാക്കും പ്രവർത്തിയും തമ്മിൽ പൊരുത്തമില്ല. അതുകൊണ്ട് യേശു മാത്രം മതി, സഭയുടെ ആവശ്യമില്ല എന്നു സ്ഥാപിക്കാനാണ് ഇവരൊക്കെ ശ്രമിക്കുന്നത്. എന്നാൽ സഭയില്ലാത്ത യേശുവിനെയോ യേശുവില്ലാത്ത സഭയെയോ വിഭാവന ചെയ്യുവാൻ പോലും സാധിക്കുകയില്ല എന്നതാണ് സത്യം.

6. യേശുവും സഭയും

സഭയെ ആക്രമിക്കാനും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാനും സഭാവിരോധികളൊക്കെ തങ്ങളുടെ മുൻനിരയിൽ നിറുത്തുന്ന യേശു യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരുടെ കൂടെയാണ്? ദൈവം തന്നോടുകൂടെയാണെന്ന ഉറച്ചവിശ്വാസത്തോടെ സഭയെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ ഇറങ്ങി പുറപ്പെട്ട സാവൂളിനോടു യേശു ചോദിച്ചു: ""സാവൂൾ, സാവൂൾ, നീ എന്തിന് എന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു? അവൻ ചോദിച്ചു: കർത്താവേ അങ്ങ് ആരാണ്? അപ്പോൾ ഇങ്ങനെ മറുപടി ഉണ്ടായി: നീ പീഡിപ്പിക്കുന്ന യേശുവാണ് ഞാൻ'' (അപ്പ. 9, 4-5). സഭയെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവൻ യേശുവിനെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു. കാരണം സഭയും യേശുവും വേർതിരിക്കാനാവാത്ത വിധത്തിൽ ഒന്നാണ്. യേശു ശിരസ്സായും ബലഹീനരായ മനുഷ്യർ അംഗങ്ങളുമായുള്ള ഈ സഭയിൽ കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളുമുണ്ട്. ഈ കുറ്റങ്ങളെയും കുറവുകളെയും അംഗീകരിക്കുകയോ ന്യായീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളുമുണ്ടെന്നുവച്ച് യേശു സഭയെ വിട്ടുപേക്ഷിക്കുന്നില്ല പാളിച്ചകളെല്ലാം പരിഹരിച്ച് വിശുദ്ധിയുടെ പാതയിൽ മുന്നേറാൻ സഭയെ സഹായിക്കാൻ തന്നെയാണ് യേശു ലോകത്തിലേക്കു വന്നത്. ദൈവം തങ്ങളുടെ പക്ഷത്താണെന്ന ധാരണയോടെ സ്വയം നീതിമാന്മാരെന്നു നടിച്ച ഫരിസേയരും നിയമജ്ഞരും ഒരിക്കൽ യേശുവിനെ കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവിടുത്തെ ശിഷ്യന്മാരോട് ചോദിച്ചു: ''നിങ്ങളുടെ ഗുരു ചുങ്കക്കാരോടും, പാപികളോടും കൂടെ ആയിരിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?

ഇതുകേട്ട് അവൻ പറഞ്ഞു: ആരോഗ്യമുള്ളവർക്കല്ല രോഗികൾക്കാണ് വൈദ്യനെക്കൊ - ്
ആവശ്യം............ ഞാൻ വന്നത് നീതിമാന്മാരെ വിളിക്കാനല്ല, പാപികളെ വിളിക്കാനാണ് '' (മത്താ. 9, 12-13). അതുകൊ - ് വിമർശനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ തളർന്നുപോകാതെ ചുങ്കക്കാരുടെയും പാപികളുടെയും സമൂഹമായ, അവശരുടെയും ആലംബഹീനരുടെയും സമൂഹമായ സഭയോടൊപ്പം യേശുവു - ് എന്ന വിശ്വാസത്തോടെ തൊഴുത്തു വൃത്തിയാക്കുവാനുള്ള, സഭയെ വിശുദ്ധീകരിക്കാനുള്ള കർമ്മ പദ്ധതികളുമായി മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ മെത്രാന്മാർക്കു കഴിയണം.

7. <u>നന്മയുടെയും തിന്മയുടെയും ഉത്തരവാദിയായ മെത്രാൻ</u>

രൂപതയിൽ എന്തുതന്നെ വീഴ്ചകളു - ണ്ടായാലും അതു മെത്രാന്റെ തലയിൽ കെട്ടിവയ്ക്കാനാണ് എല്ലാവരും ശ്രമിക്കുന്നത്. ഇതു ശരിയായ ഒരു സമീപനമാണോ? തികച്ചും ശരിയായ സമീപനമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. നന്മകളു - ണ്ടാകുമ്പോൾ അവ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുകയും അനർത്ഥങ്ങളു - ണ്ടാകുമ്പോൾ അവയെ സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ വിമുഖത കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നത് ശരിയായ സമീപനമല്ലെന്നാണ് ജോബിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (cfr. ജോബ് 2, 10) ഒരു രൂപതയിൽ എന്തുതന്നെ നല്ല കാര്യങ്ങൾ നടന്നാലും അവയെല്ലാം മെത്രാൻ ചെയ്തതായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന്, നെയ്യാറ്റിൻകര മെത്രാസന മന്ദിരം പണിതത് ആരാണെന്നു ചോദിച്ചാൽ എല്ലാവരും പറയും അത് വിൻസന്റ് സാമുവൽ മെത്രാനാണെന്ന്. നമുക്കറിയാം അനേകംപേരുടെ ത്യാഗത്തിന്റെയും അദ്ധ്വാനത്തിന്റെയും ഫലമാണതെന്ന്. അതിന്റെ നിർമ്മാണ വേളയിൽ വിൻസന്റ് സാമുവൽ പിതാവ് ഒരുപക്ഷേ അതിന്റെ ഒരു കല്ലുപോലും കൈകൊ - ് തൊട്ടിട്ടു - ണ്ടാവില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹം നെയ്യാറ്റിൻകര രൂപതയുടെ മെത്രാനായതുകൊ - ് അദ്ദേഹം പണിത മെത്രാസന മന്ദിരമായിട്ടാണ് അത് അറിയപ്പെടുന്നത്; ഇതുപോലെതന്നെ രൂപതയിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ നല്ല കാര്യങ്ങളും, മെത്രാന്റെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതുപോലെ മെത്രാൻ ചെയ്യാത്ത തിന്മകളും മെത്രാന്റെ മേൽതന്നെ ആരോപിക്കപ്പെടും. ജോബിനെ അനുകരിച്ച്, നന്മകൾ സ്വീകരിക്കുന്ന മെത്രാന്മാർ തിന്മകളും ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻ തയ്യാറായിരിക്കണം. ഇതാണ് മെത്രാന്മാരുടെ കഴുത്തിലെ കുരിശു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

8. <u>ആശ്വാസത്തിന്റെ മറവിലും വിമർശനം</u>

കുരിശ് വേറൊരു കാര്യം കൂടി മെത്രാന്മാരെ സദാ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു - ്. വിമർശനത്തിന്റെയും കുറ്റാരോപണത്തിന്റെയും അസ്ത്രങ്ങൾ തൊടുത്തുവിടുന്നത് പുറമെനിന്നുള്ള സഭാവിരോധികളെക്കാളധികം അകമേ നിന്നു സഹായിക്കേ - ണ്ടവർ തന്നെയായിരിക്കും. ഇന്നാളൊരു ദിവസം ഖലിൽജിബ്രാന്റെ ഒരു സാരോപദേശ കഥ ഞാൻ ഇവിടത്തെ വൈദീകരോട് പറഞ്ഞതോർക്കുന്നു - ്. ഒരു അന്തി നേരത്ത് ഒരാൾ സ്വന്തം കുതുരപ്പുറത്തുകയറി കടലിനെ ലക്ഷ്യംവച്ച് യാത്ര ചെയ്യുകയാണ്. രാത്രിയായപ്പോൾ അയാൾ ഒരു സത്രത്തിൽ കയറി വിശ്രമിച്ചു. കുതിരയെ സത്രത്തിനുപുറത്തുള്ള ഒരു മരത്തിൽ കെട്ടിയിട്ടിരുന്നു. നേരം വെളുത്തപ്പോൾ കുതിരയെ കാണാനില്ല. അയാൾ ഉച്ചത്തിൽ വിലപിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ചുറ്റുമുള്ളവരൊക്കെ വന്നു കൂടി. ഒരാൾ പറഞ്ഞു: കുതിരയെ പുറത്തു നിറുത്തിയത് മ - ¯ രമായിപ്പോയി. വേറൊരാളുടെ നിരീക്ഷണം: കുതിരയുടെ കാലുകൾ ചങ്ങലകൊ - ് പൂട്ടിയിടാനുള്ള വിവേകബുദ്ധി ഇയാൾക്ക് ഇല്ലാതെപോയി. വേറൊരാൾ പറഞ്ഞു: കടലിലേയ്ക്കു പോകുന്ന ആരെങ്കിലും കുതിരപ്പുറത്തു പോകുമോ? ഇയാൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ദുരുദ്ദേശങ്ങളു - ണ്ടായിരിക്കും. അടുത്ത ആളിന്റെ അഭിപ്രായമായിരുന്നു അതിലും രസാവഹം: മടിയന്മാരും മ - ˙ ാരും മാത്രമേകുതുരപ്പുറത്ത്

സഞ്ചരിക്കാറുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ കുതിര നഷ്ടമായതിൽ മനംനൊന്തു വിലപിക്കുന്ന അയാളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ വന്നവർ ഓരോ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞ് അയാളെ വിമർശിക്കുവാനും വേദനിപ്പിക്കുവാനും സംശയിക്കുവാനും തുടങ്ങി. ഇതുതന്നെയാണ് പലപ്പോഴും പല മെത്രാന്മാരുടെയും അനുഭവവും. ആശ്വസിപ്പിക്കേ - hർ, കൂടെ നിന്നു സഹായിക്കേ - hർ എല്ലാ പാളിച്ചകളും മെത്രാന്റെ തലയിൽ കെട്ടിവച്ചിട്ട് അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ വിമർശിക്കുകയും വേദനിപ്പിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

9. <u>വിമർശനങ്ങളോടുള്ള മെത്രാന്റെ പ്രതികരണം</u>

മെത്രാന്റെ കഴുത്തിലെ കുരിശു സൂചിപ്പിക്കുന്ന വിമർശനങ്ങളിലൂടെയും വേദനിപ്പിക്കുന്ന അനുഭവങ്ങളിലൂടെയും കടന്നുപോകാതെ നിവർത്തിയില്ല. കുരിശു ചുമക്കുവാനാണല്ലോ ദൈവം മെത്രാന്മാരെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. വിമർശനങ്ങളുടെയും ആരോപണങ്ങളുടെയും അസ്ത്രങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർ തന്റെ നേർക്ക് തൊടുത്തുവിടുമ്പോൾ ഒരു മെത്രാന്റെ പ്രതികരണം എന്തായിരിക്കണം? ഒന്നാമതായി ഏതവസരത്തിലും അവർ എതിർപ്പുകൾ പ്രതീക്ഷിക്കണം. പുറമേ നിന്നു വീക്ഷിച്ചാൽ ഇന്നു ഒരു മെത്രാനു ലഭിക്കുന്നത്ര ആദരവും ബഹുമാനവും സ്വീകരണവും മറ്റാർക്കെങ്കിലും ലഭിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ഓശാന ഞായറാഴ്ചകൾ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചകളായിത്തീരാൻ അധികം സമയം വേ - . ഇന്ന് ഓശാന പാടുന്നവർ തന്നെ നാളെ അതിനെക്കാളും ആവേശത്തോടെ 'ക്രൂശിക്കുക' എന്നു വിളിച്ചു കൂവും.

നമ്മുടെ പറമ്പിൽ പലതരം വൃക്ഷങ്ങളു - ।. വീട്ടിൽ ചപ്പുചവറുകൾ നിറയുമ്പോൾ നാം അതെല്ലാം വാരി വൃക്ഷങ്ങളുടെ ചുവട്ടിലിടുന്നു. ചീഞ്ഞു നാറുന്ന ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ നാം ഈ വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിലേക്ക് വലിച്ചെറിയുന്നു. അടുക്കളയിലെ മലിനജലമെല്ലാം നാം വൃക്ഷച്ചുവട്ടിലേക്കു കോരിയൊഴിക്കുന്നു. വൃക്ഷം പരാതിപ്പെടുന്നില്ല; ഈ മാലിന്യങ്ങളെയെല്ലാം സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നു. വൃക്ഷത്തിന്റെ വേരുകളിൽ ഒരു പ്രത്യേക ശക്തിയു - ।. ഈ ശക്തിയുപയോഗിച്ച് വേരുകൾ മാലിന്യങ്ങളെ ജീവജലമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി തായ്ത്ത - llലൂടെ ശിഖരങ്ങളിലേക്കയക്കുന്നു. ജീവജലം സ്വീകരിക്കുന്ന ശിഖരങ്ങളാകട്ടെ കണ്ണിനു കൗതുകവും നാവിനു രുചിയും നല്കുന്ന കായ്കനികൾ പുറപ്പെടുവിച്ച് മാലിന്യങ്ങൾ വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ വലിച്ചെറിയുന്ന മനുഷ്യർക്കുതന്നെ നല്കുന്നു. ഇതുതന്നെയായിരിക്കണം നേരായ വിമർശനങ്ങളോ അന്യായമായ ആരോപണങ്ങളോ ഉന്നയിക്കുന്നവരോടുള്ള ഒരു മെത്രാന്റെ സമീപനവും.

ഓരോ അജപാലകനും, ഓരോ മെത്രാനും ഉ - IIIയിരിക്കണമെന്ന് യേശു നിർബന്ധപൂർവ്വം ആവ iൃപ്പെടുന്ന ഒരു സവിശേഷതയാണ് സ്നേഹിക്കുവാനുള്ള കഴിവ്. പൗരോഹിത്യത്തിലൂടെ യേശുതന്നെ ദാനമായി നല്കുന്ന ഒരു സവിശേഷതയാണിത്. പത്രോസിനെ ഈ അജപാലനദൗത്യം ഏല്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് യേശു മൂന്നു പ്രാവശ്യം അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു: " യോഹന്നാന്റെ പുത്രനായ ശിമയോനേ, നീ ഇവരെക്കാൾ അധികമായി എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ?" (യോഹ. 21, 15). ഈ സ്നേഹം ഉറപ്പുവരുത്തിയശേഷമാണ് യേശു അജപാലനദൗത്യം പത്രോസിനെ ഏല്പിക്കുന്നത്: "എന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ മേയ്ക്കുക". വൃക്ഷത്തിന്റെ വേരുകലിൽ ഒരു പ്രത്യേകശക്തിയു - ¶ു ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലോ. ഇതുപോലെ ഓരോ അജപാലകനിലുമു - IIIയിരിക്കേ - പ്രത്യേക ശക്തി സ്നേഹമാണ്. വിമർശനങ്ങളും ആരോപണങ്ങളും തിക്താനുഭവങ്ങളും ഈ സ്നേഹംകൊ - । സുകൃതങ്ങളാകുന്ന ഫലങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി അജഗണത്തിനു നല്കുന്ന ഒരു നല്ല വൃക്ഷമായിരിക്കണം ഓരോ മെത്രാനും. " നല്ല വൃക്ഷം നല്ല ഫലങ്ങളും ചീത്ത വൃക്ഷം ചീത്ത ഫലങ്ങളും നല്കുന്നു" (മത്താ. 7, 17) എന്നാണല്ലോ തിരുവചനങ്ങൾ പറയുന്നത്. സ്നേഹത്തിനു പകരം വെറുപ്പോടും വിദ്വേഷത്തോടും

പ്രതികാരമനോഭാവത്തോടുംകൂടിയാണ് ഒരു മെത്രാൻ വിമർശനങ്ങളെയും ആരോപണങ്ങളെയും നേരിടുന്നതെങ്കിൽ അദ്ദേഹം വിഷക്കനികൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന വിഷവൃക്ഷമായിത്തീരാനും സാദ്ധ്യതയു ▬ |.

10. ഉപസംഹാരം

ഒരു മെത്രാന്റെ മോതിരവും കുരിശും വെറും അലങ്കാരവസ്തുക്കളല്ല. അദ്ദേഹത്തെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്ന വലിയ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളുടെ പ്രതീകങ്ങളാണ്. മോതിരം സൂചിപ്പിക്കുന്ന മണവാട്ടിയായ സഭയുടെ, ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളാകുന്ന കുരിശും വഹിച്ചുകൊ ▬ | മുന്നോട്ടുപോവുക ആയാസകരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. പലപ്പോഴും കുരിശിന്റെ ഭാരത്താൽ തളർന്നു വീണുപോകുന്ന അനുഭവമാണ് ഞങ്ങൾക്കുള്ളത്. ചുറ്റും കൂടി നിന്ന് പരിഹസിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കും. ശിമയോനെപ്പോലെ, വേറോനിക്കയെപ്പോലെ, ജറുസലേം പുത്രിമാരെപ്പോലെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ പങ്കിട്ടുകൊ ▬ | ഈ കുരിശിന്റെ ഭാരം കുറയ്ക്കാനും നിങ്ങൾക്കു കഴിയും. എന്തുവേണമെന്ന് നിങ്ങൾതന്നെ തീരുമാനിക്കുക. ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.